

z. Hårg ja mehhilanne.

Hårg ja mehhilanne jõlwa üttelissi oiaast. Kui  
hårz mehhilast näggi, naks ta tühjakest noarma.  
„Keddas sa narat?“ kusse mehhilonne. „Mes ma  
„sinno ei nara!“ koste hårg. „Mast sa mo pääfest  
„narat, et täl farwi ei olle? wai mo sukest, et ma  
„röki ei sa?“ — laul mehhilanne vasta. „Sinna  
„ja sinno möistus mahhuva möllemba mo jalla förra  
„alla!“ — rögati hårg, nink piddi jo temma pâle  
sökma. Ent mehhilanne lendas ülles temma förwa  
sisse, nink wanna-mees pand jooskma ülle krawi,  
nink mötsa möda. Kui ta häste olli karganu nink  
nahk jo kumas sanu, üttel mehhilanne: „Pilka weel,  
„kuis Jummal keddake om lonu!“

Oppus: Mõrgembat ärra trotsko! Waine kül:  
kui kondile ollet kui hårg, möistusselle  
wähhemb kui mehhilanne!

---

## Oppusse sõnna.

1. Ärrä uüssu sedda sopra, kes häd-  
dan ei olle weel arrakaetu. Nõmo pâi-  
wil omma kül paljo hä sobra, ent willit-  
susse ajal läwa säratse pakko.

2. Ärra minne neide eest pakko, kea  
ikwa; nink leina leinajidega.

3. Ne kolm asja omma Jummala  
nink innemiste mele perrast: kui welle  
rah hun ellawa, kui hääd sopruist petas  
piri-rahwaga, kui mees ja naine  
häste koffkosündlikko omma.

4. Wagga naine om ûts fallis ande,  
nink antas selle, kes Issandat pelgap.  
Om kelleke furri naine, sis omma ötse-  
kui koffkosündmata härja paar.

5. Kaddeus ja wiha lühhindawa  
ello-päivi; tühhi murretseminne teep  
wannas enne aiga.